

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **M. A. S.**, narozený dne X, případně dne X
státní příslušnost Egyptská arabská republika
zajištěn v X

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2025, č. j. KRPA-340789-32/ČJ-2024-040022-MIG,

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. ze dne 17. 1. 2025, č. j. KRPA-340789-32/ČJ-2024-040022-MIG, se zrušuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „žalovaný“), jímž byla podle ust. § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), o 30 dnů. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2024, č. j. KRPA-340789-7/ČJ-2024-000022-MIG, byla stanovena doba zajištění v délce 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. Rozhodnutím ze dne 26. 11. 2024, č. j. KRPA-340789-20/ČJ-2024-000022-MIG, byla doba zajištění prodloužena o 23 dnů. Rozhodnutím ze dne 28. 12. 2024, č. j. KRPA-340789-26/ČJ-2024-000022-MIG, byla doba zajištění prodloužena o 30 dnů.

II. Žalobní body

2. Žalobce primárně ve své žalobě namítal, že je nezletilou osobou, odkázal na fotokopii rodného listu a občanského průkazu. Tyto dokumenty jsou součástí spisového materiálu sp. zn. 35 Az 17/2024 vedeného u Krajského soudu v Plzni. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 12. 2024 byl přiznán odkladný účinek proti žalobě proti rozhodnutí o předání do Bulharska. Oba přiložené dokumenty potvrzují jeho datum narození X.
3. S ohledem na výše uvedené má žalobce za to, že jeho zajištění bude již od 30. 1. 2025 protizákonné, neboť již uběhne lhůta podle ustanovení § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jelikož se jedná o cizince mladšího 18 let.
4. Určení správného věku je podstatné kvůli stanovení povinností, které má stát vůči žadateli, resp. pro zabezpečení práv nezletilých. Členské státy proto mohou přistoupit i k posuzování věku na základě lékařského vyšetření. Členské státy musí v rámci určování věku ctít princip nejlepšího zájmu dítěte a v případě pochybností rozhodnout ve prospěch žadatele. Členské státy mají primárně posoudit věk žadatele na základě dostupných informací a teprve poté, existují-li pochybnosti, je možno přistoupit k posouzení věku na základě lékařského vyšetření. Dle Evropského azylového podpůrného úřadu je princip nejlepšího zájmu dítěte nutné uplatňovat, dokud není prokázána dospělost žadatele. Žalobce musí být informován způsobem přiměřeným jeho věku a v jazyce, kterému rozumí. Žalobce má za to, že došlo k porušení principu nejlepšího zájmu dítěte, neboť při všech rozhodnutích o věku a statusu nezletilých žadatelů o mezinárodní ochranu musí být uplatňován princip nejlepšího zájmu dítěte. Tento nedostatek způsobil, že se neaplikovala náležitá ochrana garantovaná mezinárodními závazky a národními předpisy pro nezletilého bez doprovodu.
5. Je nepřijatelné, že žalovaný, nereflektoval dostatečně důležitost přesného stanovení věku v případě, kdy jsou o něm pochybnosti a nedošlo k adekvátnímu lékařskému či jinému objektivnímu vyšetření, které by mohlo poskytnout bezpečný základ pro rozhodování. V souladu s principem nejlepšího zájmu dítěte se mělo v případě pochybnosti o věku automaticky postupovat ve prospěch žalobce jako nezletilé osoby bez doprovodu. Zanedbání výše uvedených kritérií vedlo k vážnému porušení práv žalobce. Žalovaný vycházel z nesprávně a nedostatečně zjištěného stavu věci a své rozhodnutí zdůvodnil nedostatečně a nesprávně také tím, že nepřikládal dostatečný význam důkazům (jež jsou součástí správního spisu) o nezletilosti žalobce. Zajištění nezletilých má být krajním opatřením.
6. Žalobce dále namítal, že žalovaný nedostatečným a nepřezkoumatelným způsobem zdůvodnil délku žalobcova zajištění, žalobce ji považuje za nepřiměřenou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

7. V napadeném rozhodnutí též absentuje jakékoliv odůvodnění nevyužití zvláštních opatření. Žalovaný měl povinnost řádně se vypořádat s možností využití mírnějších prostředků. Samotný nelegální vstup či pobyt na území České republiky (dále jen „ČR“) ještě nezakládá nezbytnost zajištění cizince. Žalobce upozorňuje na skutečnost, že i když se svým předáním do Bulharska nesouhlasí, nebude v případě propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců klást jakýkoliv odpor či jinak mařit výkon rozhodnutí o předání. V napadeném rozhodnutí absentují dostatečně odůvodněné a podložené úvahy vedoucí k závěru, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky zvláštního opatření a zmaří své předání do Bulharska.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vycházel zejména z údajů uvedených samotným žalobcem, které sdělil při podání vysvětlení za účasti tlumočníka. Žalobce uvedl, že se narodil X, údaje uvedené v protokolu následně jako správné podepsal. Datum svého narození X žalobce také uvedl při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území Bulharska. O změně data svého narození v průběhu celého vedeného řízení žalobce správní orgán neinformoval a tato změna mu nebyla sdělena ani žádným jiným orgánem státní správy (OAMP). Ze strany žalovaného tedy nebyl důvod mít důvodné pochybnosti k věku žalobce a údaje uvedené samotným žalobcem považovat za nepravdivé.
9. Žalobce v podané žalobě sám uvádí, že teprve po poradě s právníkem zjistil, že jako nezletilý má právo na zvláštní zacházení, a proto teprve nyní uvedl svůj skutečný věk. Dle názoru žalovaného nelze považovat fotokopie dokladů doložené žalobcem za relevantní doklad prokazující skutečný věk žalobce. Se žalobcem byl dne 17. 1. 2025 sepsán protokol o podání vysvětlení, kde žalobce jednoznačně uvedl jako rok svého narození rok 2006 a zároveň ke svému věku dodal, že je plnoletý.
10. K důvodům, proč nebylo v případě žalobce přistoupeno k možnosti užití mírnějších opatření, se žalovaný podrobně vyjádřil na straně 5 až 6 žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 29. 10. 2024 byl žalobce hlídkou Policie ČR na Hlavním Nádraží Praha vyzván k prokázání totožnosti (v dokumentech německých orgánů je datum narození X). Na výzvu reagoval vydáním dokumentu německého zamítnutí vstupu. Po provedení lustrace byl cizinec zajištěn, dne 30. 10. 2024 s ním byl sepsán za účasti tlumočníka do arabského jazyka protokol o podání vysvětlení. Cizinec uvedl, že do Evropy přicestoval, jako migrant dne 12. 10. 2024, konkrétně na území Bulharska, kde podal žádost o mezinárodní ochranu. Cizinec při podání vysvětlení uvedl, že se narodil dne X, popsal, že hranice do schengenského prostoru přešel za pomoci převaděčů mimo hraniční přechod z Turecka do Bulharska. V Bulharsku byl kontrolován policií, byly mu sejmuty otisky prstů a byl převezen do kempu. Byly mu odebrány cestovní doklady. V prvním kempu byl asi dvanáct dnů, ve druhém tři dny, pak odešel a pomocí převaděčů se dostal přes Srbsko, Maďarsko až do Rakouska, pak cestoval přes Česko do Německa. V Německu mu policie vzala otisky a byl odvezen na vlak zpět do Česka. V den zajištění chtěl jet z Prahy do Rakouska. Nemá žádné finance,

ani adresu, na které by se zde mohl zdržovat. Je svobodný, bezdětný a zdravý. Rodinu má v Egyptě, pouze v Německu žije jeho strýc. Žádné vazby k ČR nemá. V Egyptě ani v Bulharsku mu nic nehrozí. Z vlasti odešel kvůli špatně placené práci. Do Bulharska se mu nechce, chtěl by raději do Rakouska.

12. Byla zjištěna shoda v systému Eurodac - záznam ze dne 14. 10. 2024, místo podání Pastrogor Bulharsko.
13. Rozhodnutím ze dne 30. 10. 2024 byla stanovena doba trvání zajištění na dobu 30 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání. Žaloba proti rozhodnutí o zajištění žalobce byla zamítnuta zdejším soudem – rozsudkem ze dne 2. 12. 2024, č. j. 19 A 55/2024-16.
14. Rozhodnutím ze dne 26. 11. 2024 došlo k prodloužení doby zajištění žalobce o 23 dní, neboť podle oznámení o průběhu řízení podle nařízení Dublin III Bulharská republika přijala dne 8. 11. 2024 svoji odpovědnost a zaslala souhlas s přijetím cizince zpět. ČR má v souladu s uvedeným nařízením 6 týdnů na realizaci předání cizince do odpovědného členského státu, tj. do 20. 12. 2024. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta zdejším soudem – rozsudkem ze dne 3. 1. 2025, č. j. 19 A 62/2024-14.
15. Podle úředního záznamu ze dne 5. 12. 2024 tohoto dne předal sociální pracovník cizinecké policii v Zařízení pro zajištění cizinců X kopii listin, kdy se mělo jednat o kopii rodného listu cizince, v této listině mělo být uvedeno správné datum narození, tj. dne X. Ve spise se nachází ještě druhá listina – zřejmě občanský průkaz žalobce s jeho fotografií.
16. Žalovaný dne 17. 1. 2025 s cizincem za přítomnosti tlumočníka provedl doplňující podání vysvětlení. Cizinec uvedl, že se narodil v roce 2006, na den a měsíc si přesně nepamatuje. Nepamatuje si město, kde se narodil. Je egyptské národnosti, rodiče žijí v oblasti A. B. v Egyptě. Otec se jmenuje S. A. S. a matka A. A. K. Cestovní doklad nikdy neměl, měl pouze občanský průkaz, na datum vydání si nepamatuje. Přesné datum, kdy dosáhl plnoletosti neví. Nemá u sebe žádné doklady a ani jejich kopie. Požádal rodinu, aby mu poslali kopie dokladů. Otec poslal kopie dokladů právníkovi přes Whatsapp. Neví, proč je v rodném listě uvedené jiné datum narození, než které uvádí cizinec nyní. V Bulharsku se obával, že ho chtějí zbit, proto si nějaké datum vymyslel. V Bulharsku nesetřval do rozhodnutí ve věci žádosti o azyl, neboť byl okraden, azyl mu odmítli dát a zbili ho. Proto odcestoval za strýcem do Německa, Německo byla cílová destinace. Cizinec prohlásil, Bulharsko je pro něj nebezpečné, chtějí ho tam zabít, v současné době je plnoletý, je mu 18 let a chce jít za strýcem do Německa.
17. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí, kde žalovaný konstatoval, že na cizince hledí jako na zletilého. V případě cizince existuje vážné nebezpečí útěku. Cizinec jako žadatel o mezinárodní ochranu v Bulharsku byl povinen pobývat na území Bulharska do rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Cizinec odcestoval za pomoci převaděčů do Německa, kam mu byl odepřen vstup. Do Česka přicestoval 29. 10. 2024 bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn. Z jednání cizince je zde patrné, že cizinec nehodlá dodržovat či respektovat nařízení úřadů. Cizinec by se měl zdržovat na území Bulharska, kde je s ním bylo vedeno řízení o mezinárodní ochranu, Bulharsko je za cizince zodpovědné. Cizinec tak neskýtá záruku, že v budoucnu bude respektovat platné právní předpisy.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
19. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i prováděného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.*
21. Podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie je oprávněna v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění. Odmítne-li nezletilý cizinec bez doprovodu provedení úkonů ke zjištění věku, hledí se na něj jako na zletilého cizince. Pokud výsledky zjišťování věku nejsou průkazné, hledí se na cizince jako na nezletilého cizince bez doprovodu.*
22. Podle § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), *pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*
23. Podle § 68 odst. 3 věta první správního řádu *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
24. Při zajištění cizince vyvstaly dne 5. 12. 2024 pochybnosti o zletilosti žalobce, kdy podle úředního záznamu předal sociální pracovník na cizineckou policii v Zařízení pro zajištění cizinců Balková kopii listin, mělo jít o kopii rodného listu cizince, kdy by v této listině mělo být uvedeno správné datum narození, tj. dne X. Následně byla do spisu zařazena i kopie občanského průkazu žalobce, tuto listinu žalobce přiložil k žalobě ze dne 4. 12. 2024, je součástí správního spisu.
25. Žalovaný dne 17. 1. 2025 s cizincem za přítomnosti tlumočníka provedl doplňující podání vysvětlení prostřednictvím videokonference. Cizinec uvedl, že se narodil v roce 2006, na den a měsíc si přesně nepamatuje. Měl pouze občanský průkaz, na datum vydání si nepamatuje. Požádal rodinu, aby mu poslali kopie dokladů, otec poslal kopie dokladů

- právníkovi přes Whatsapp. Neví, proč je v rodném listě uvedené jiné datum narození. V současné době je plnoletý, je mu 18 let a chce jít za strýcem do Německa.
26. Správní orgán v napadeném rozhodnutí vysvětlení žalobce odcitoval a dále uvedl, že na cizince nahlíží jako na zletilého.
 27. Toto odůvodnění otázky zletilosti žalobce je zcela nedostatečné.
 28. Správní orgány mají obecnou povinnost opatřovat podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V případě řízení o uložení určité povinnosti, které bylo zahájeno z moci úřední a projevuje se v něm zásada vyšetřovací, musí správní orgán vystupovat nestranně a zjišťovat skutečnosti, které jsou ve prospěch i neprospěch toho, komu má být tato povinnost uložena. Je to tedy správní orgán, který nese v tomto typu řízení odpovědnost za řádné soustředění podkladů pro rozhodnutí a případně také odpovědnost za nesplnění této povinnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2014, č. j. 2 As 52/2013-69). Ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu pak stanoví zásadu volného hodnocení důkazů. Správní orgán hodnotí důkazy podle své úvahy a posuzuje je jednotlivě a ve vzájemné souvislosti. Musí tedy pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, své úvahy pak musí odůvodnit v rozhodnutí s ohledem na § 68 odst. 3 správního řádu.
 29. Správní orgán může přistoupit k hodnocení důkazů teprve po vyčerpání možnosti odstranit existující rozpory v důkazech. Jestliže se však rozpory odstranit nepodaří, je nezbytné, aby správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí vyložil, v čem rozpor spočíval, co bylo učiněno pro jeho odstranění, proč se to nepodařilo a ke kterým důkazům se nakonec při svém hodnocení přichýlil a které důkazy odmítl a proč (srovnej rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 2. 1997, sp. zn. 6 A 139/94). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 Azs 181/2018-29, správní orgán má postupovat tak, aby byly důvodné pochybnosti o skutečnosti, která byla pro rozhodnutí klíčová, v průběhu řízení odstraněny, a byl zjištěn stav věci tak, aby umožnil zákonné rozhodnutí ve věci. Ani případné nesplnění povinnosti součinnosti účastníka řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení dle § 52 správního řádu totiž nezabývá správní orgán povinností zjistit podstatný skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
 30. Při rozhodování o zajištění cizince byla otázka jeho věku podstatnou skutečností. V řízení o žalobě ve věci téhož žalobce proti rozhodnutí o prodloužení jeho zajištění ze dne 26. 11. 2024, č. j. KRPA-340789-20/ČJ-2024-000022-MIG, zdejší soud (byť obiter dictum) v rozsudku ze dne 3. 1. 2025, č. j. 19 A 62/2024-14, konstatoval, že při dalším rozhodnutí ve věci zajištění žalobce je nutno se s tvrzením o nezletilosti žalobce vypořádat, vyjádřit se k předloženým listinám, objasnit, jaký je skutečný věk žalobce.
 31. Žalovaný nepostupoval správně, pokud v otázce zletilosti vyšel pouze z prohlášení potenciálně nezletilého žalobce o své zletilosti, aniž by cizince konfrontoval s jeho rozpornými vyjádřeními od okamžiku jeho zajištění do současné doby (zejména odlišná tvrzení o nezletilosti v žalobě), cizinec nebyl dotázán, zda jde o jeho skutečné doklady, zda jsou pozměněné, podle obsahu protokolu lze předpokládat, že žalobci nebyly kopie jeho dokladů ani ukázány, aby se k nim mohl podrobněji vyjádřit.

32. Žalovaný byl v napadeném rozhodnutí povinen vyjádřit se k předloženým listinám prokazujícím nezletilost cizince, zhodnotit věrohodnost vyjádření cizince a přezkoumatelně svůj závěr o zletilosti žalobce odůvodnit. Žalovaný v napadeném rozhodnutí rodný list ani občanský průkaz žalobce nehodnotil nijak, neobstaral si ani překlad těchto listin, ve vyjádření k žalobě je pouze stroze konstatováno, že dle názoru žalovaného nelze považovat fotokopie dokladů doložené žalobcem za relevantní doklad prokazující skutečný věk žalobce. Soudu není vůbec zřejmé, proč doklady obsahující jméno a příjmení žalobce, též jeho fotografii, s čitelným datem narození X (dle překladače Google), zaslané příbuznými žalobce, žalovaný odmítá zohlednit jako relevantní důkaz pro otázku nezletilosti žalobce, namísto toho bez dalšího vychází z nepřesvědčivého vyjádření zřejmě nezletilého žalobce, který nadto může být motivován k pozměnění svého věku. Soud dodává, že nepovažoval za nutné doplnit dokazování překlady listin, neboť napadené rozhodnutí je rušeno pro nepřezkoumatelnost, nikoliv z důvodu, že je postavena na jisto nezletilost žalobce.
33. Soud podotýká, že vyjádření cizince jsou zjevně rozporná nejen v otázce věku, ale i k popisu nakládání s jeho osobou v Bulharsku, z podání vysvětlení plyne i možná motivace cizince tvrdit svou zletilost (domněnka, že mu bude umožněno vycestovat za strýcem do Německa). Soud dodává, že ve chvíli, kdy byly předloženy doklady, které měly za cíl prokázat nezletilost cizince, správní orgán si je měl alespoň předběžně vyhodnotit. Pokud by listiny neshledal jako zcela zjevně padělané či pozměňované, bylo na místě při doplňujícím vysvětlení cizinci poskytnout náležitou podporu (zajistit přítomnost zástupce OSPOD či jiného kvalifikovaného zástupce) ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 7. 2021, sp. zn. II. ÚS 482/21. Ústavní soud dále v tomto nálezu poukázal na rozdíly v právní úpravě zajištění nezletilých a dospělých. Zákon o pobytu cizinců rozlišuje mezi zajištěním osob mladších osmnácti let a zajištěním dospělých za účelem předání. Dospělý může být zajištěn za účelem předání, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, jsou-li splněny podmínky pro předání a existuje-li vážné nebezpečí útěku (§ 129 odst. 4 zákona o pobytu cizinců). Naproti tomu dítě bez doprovodu lze zajistit, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohlo ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. S ohledem na přísnější úpravu důvodů zajištění u dětí může mít nesprávné určení věku za následek nezákonnost rozhodnutí o zajištění. Na děti se zároveň vztahují jiná pravidla pro určení země odpovědné k posouzení žádosti ve věci mezinárodní ochrany. Podle Soudního dvora EU „vzhledem k tomu, že nezletilí bez doprovodu tvoří kategorii obzvláště zranitelných osob, je důležité neprodlužovat postup pro určení příslušného členského státu více, než je nezbytně nutné, což znamená, že v zásadě nebudou přemísťováni do jiného členského státu“ (rozsudek Soudního dvora ve vztahu k předchozímu nařízení Dublin II ze dne 6. 6. 2013 ve věci C-648/11 MA, BT, DA proti Secretary of State for the Home Department, bod 55, srov. též čl. 8 odst. 4 nařízení Dublin III). Nesprávným určením věku tedy může být ovlivněno i vůbec naplnění účelu zajištění, jímž je zajistit bezproblémový přesun do příslušného členského státu. Děti bez doprovodu, jež opouštějí svoji zemi samy z nejrůznějších důvodů, často i kvůli pronásledování nebo válce, jsou obzvláště zranitelné a mohou být snadno obětmi špatného zacházení. Nedostatečná identifikace dětí může vést k nezákonnému zbavení svobody i k absenci podpory, která dítěti ve zranitelném postavení náleží, a to nejen v podobě opatrovníka (zástupce OSPOD), přístupu ke vzdělání, řízení zohledňujícího nezralost dítěte, ale i v podobě bezpečného prostředí pro

dítě v ubytovacích prostorech odpovídajících potřebám dětí [srov. obecný komentář Výboru pro práva dítěte č. 6 o zacházení s oddělenými dětmi a dětmi bez doprovodu mimo jejich zemi původu ze dne 1. 9. 2005, CRC/GC/2005/6]. Z toho důvodu je potřeba podle Ústavního soudu k určování věku přistupovat nanejvýš odpovědně a přikládat mu velkou váhu.

34. Lze dodat, že na nutnost dalšího postupu při objasnění otázky zletilosti žalobce v souladu se závěry vyjádřenými v nálezů Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 482/21 zdejší soud ve věci žalobce výslovně upozornil (rozsudek ze dne 3. 1. 2025, č. j. 19 A 62/2024-14, bod 27), byť nešlo o závazný právní názor.
35. Za těchto okolností nezbylo soudu než zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Soud současně se zrušením rozhodnutí nevyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, neboť po zrušení rozhodnutí o zajištění žalobce je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno, protože podle § 124b odst. 3 zákona o pobytu cizinců je vydání rozhodnutí o zajištění cizince za účelem vycestování prvním úkonem v řízení. Je-li tedy rozhodnutí zrušeno, neznamená to, že se věc vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Naopak to z povahy věci znamená ukončení řízení před správním orgánem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 9 As 111/2012-34, a ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 Azs 107/2020-46).
36. Vzhledem k tomu, že se věc nevrací žalovanému se závazným právním názorem, vypořádání dalších žalobních nábytek je nadbytečné.
37. S ohledem na meritorní rozhodnutí o žalobě v zákonné lhůtě, která je kratší, než lhůta zákonem stanovená pro rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, soud již samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku.
38. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci měl úspěch, žádné náklady mu však nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. února 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.